

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2017-813
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. B.F. Keulen en mr. A.M.T. Wigger, leden
en mr. G.A. van de Watering, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 18 januari 2017
Ingediend door : Consument
Tegen : London General Insurance Cy. Ltd, gevestigd te Amsterdam, verder
te noemen: Verzekeraar
Datum uitspraak : 4 november 2017
Aard uitspraak : Bindend advies

I. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken met de daarbij behorende bijlagen:

- de stukken met betrekking tot klachtdossier nummer [X];
- de op 24 januari 2017 door de Commissie ontvangen aanvullende informatie van Consument;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Verzekeraar.

De Commissie stelt vast dat Consument heeft gekozen voor een bindend advies. De uitspraak is daardoor bindend.

De Commissie stelt vast dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak kan daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

- 2.1 Consument heeft in 2003 bij Verzekeraar een verzekering (hierna: de “Verzekering”) gesloten welke voorzag in uitkering(en) bij arbeidsongeschiktheid na het eerste ziektejaar en werkloosheid. De ingangsdatum van de Verzekering was 1 september 2003, de looptijd van de Verzekering was 120 maanden na de ingangsdatum. De koopsom voor de Verzekering bedroeg € 2.496,-, het verzekerde maandbedrag was € 650,-.
- 2.2 In de op de Verzekering toepasselijke “POLISVOORWAARDEN DAG 1201” (hierna: de “Voorwaarden”) staat onder meer het volgende:
“(....)
Artikel I: Definities:
(....)
j) restant schuld:

de netto restant schuld verschuldigd aan hypotheeknemer bij algehele aflossing van de hypotheek zoals blijkt uit een schriftelijke verklaring van de hypotheeknemer. Onder netto wordt verstaan de restschuld van de hypotheek nog te verminderen met de opgebouwde waarde van gekoppelde (verpande) levensverzekering(en) en/of gekoppelde (verpande) beleggingsportefeuille(s).

(...)

Artikel 7: Uitkering

(...)

3. Indien verzekerde na het verstrijken van 72 aaneengesloten perioden van arbeidsongeschiktheid van 30 dagen nog steeds voor tenminste 45% onherroepelijk arbeidsongeschikt is, dan wordt in afwijking van het eerste en tweede lid van dit artikel uitsluitend een uitkering verricht ter grootte van de op dat moment bestaande netto-restant schuld, met dien verstande dat nooit meer zal worden uitgekeerd dan EUR 91.000,-.

(...)

Artikel 8: Maximumdekking.

Het verzekerde maandbedrag dient minimaal EUR 225,- te bedragen en bedraagt maximaal EUR 1.850,-. Verzekeraar zal in totaal nooit meer uitkeren dan de netto restant schuld als omschreven in artikel 1, sub j van deze voorwaarden op het moment dat de verzekerde gebeurtenis plaatsvindt en zal daarbij het maximum zoals vermeld in artikel 1, sub k, van deze voorwaarden in acht nemen.

(...)

Artikel 18: Duur en einde van de verzekering

(...)

2. Onverminderd hetgeen elders in deze voorwaarden is bepaald omtrent opzegging en/of beëindiging van de verzekering, eindigt deze:
 - a) op de dag waarop de hypotheekovereenkomst eindigt of vervallen is door betaling, uitkering, herfinanciering of anderszins.

(...)"

- 2.3 Consument heeft op grond van arbeidsongeschiktheid uitkeringen uit hoofde van de Verzekering ontvangen. In maart 2016 heeft Verzekeraar bij Consument informatie over de restant schuld van de lopende hypotheek opgevraagd. Uit de door Consument verschaft informatie bleek dat Consument in 2015 zijn hypothecaire geldlening bij de Rabobank (hierna: de "Rabohypotheek") had afgelost en had vervangen door een nieuwe lening bij ING Bank (hierna: de "ING hypotheek". In zijn brief van 30 maart 2016 schrijft Consument Verzekeraar hierover onder meer het volgende: "(...) Ik heb de hypotheek 06 mei 2015 opnieuw afgesloten". Naar aanleiding van de ontvangen informatie heeft Verzekeraar de uitkering beëindigd op grond van het bepaalde in artikel 18 lid 2 onder a Voorwaarden omdat volgens Verzekeraar sprake was van herfinanciering.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

- 3.1 Consument vordert dat Verzekeraar gehouden wordt tot voortzetting van de uitkeringen uit hoofde van de Verzekering vanaf het tijdstip waarop deze door Verzekeraar is beëindigd. Dit betreft nog twaalf termijnen van ieder €650,-. Verzekeraar dient tevens gehouden te worden tot betaling van de in artikel 7 lid 3 Voorwaarden bedoelde uitkering indien aan de daar bedoelde voorwaarden is voldaan.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Verzekeraar schiet toerekenbaar tekort in zijn verplichtingen uit hoofde van de Verzekering jegens Consument door de Verzekering en uitkering te beëindigen. Consument voert hiertoe de volgende argumenten aan:

- in de Voorwaarden wordt niet uitgegaan van een bepaalde hypotheek of van koppeling aan een bepaalde hypotheek;
- er is geen sprake van beëindiging van de hypotheekovereenkomst als bepaald in artikel 18 lid 2 onder a Voorwaarden. Er is geen sprake van aflossing of betaling;
- er bestaat een hypotheekovereenkomst als bedoeld in artikel 18 lid 2 onder a Voorwaarden;
- ook een redelijke uitleg van artikel 18 lid 2 onder a Voorwaarden kan niet tot de conclusie leiden dat de uitkering kan worden beëindigd;
- de wijze waarop Verzekeraar artikel 18 lid 2 onder a Voorwaarden uitlegt, is in strijd met doel en strekking van het artikel;
- voor zover artikel 18 lid 2 onder a Voorwaarden wel een grondslag zou vormen voor beëindiging van de Verzekering is Verzekeraar op grond van artikel 7:940 Burgerlijk Wetboek ("BW") gehouden terughoudend met zijn bevoegdheid om te gaan en zorgvuldig te overwegen of in redelijkheid geen minder ingrijpende maatregel kan worden gevonden;
- Consument had geen kennis van de Voorwaarden. Het is Consument nooit duidelijk geweest welke gevolgen Verzekeraar zou verbinden aan het opnieuw afsluiten van een hypotheek. Verzekeraar heeft dat ook nooit duidelijk gemaakt. Als hem dat bij aanvang duidelijk was geweest had hij de Verzekering nooit gesloten;
- het beëindigen van de uitkering is onredelijk en berokkent Consument disproportionele en onevenredig grote schade in vergelijking met het belang dat Verzekeraar bij de beëindiging heeft. Consument is arbeidsongeschikt en de uitkering is bedoeld om in zijn levensonderhoud te voorzien en zijn vaste lasten te kunnen dragen;
- het beëindigen van de Verzekering is naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar.

Verweer

3.3 Verzekeraar heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd. Hij stelt dat geen sprake is van een toerekenbare tekortkoming jegens Consument. Hij voert in dit kader de volgende argumenten aan:

- om een verzekering als de Verzekering te kunnen sluiten moet men in het bezit zijn van een hypotheek. Verzekeraar wijst in dit kader op de artikelen 1 onder j, 8, 12 (maximumdekking bij werkloosheid) en 18 van de Voorwaarden. De Verzekering is gekoppeld aan de hypotheek die Consument in mei 2005 heeft gesloten;
- Verzekeraar beroept zich op artikel 18 lid 2 onder a Voorwaarden. De oversluiting van de hypothecaire geldlening naar ING Bank is een herfinanciering en de Verzekering is daarom beëindigd zodat Verzekeraar geen uitkering meer verschuldigd is;
- Verzekeraar bestrijdt dat Consument geen kennis had van de Voorwaarden en stelt dat Consument het polisblad heeft ondertekend waarbij hij door zijn handtekening te plaatsen verklaart de Voorwaarden te hebben ontvangen;

- Verzekeraar beroept zich onder vermelding van het dossiernummer op de uitspraak van de Geschillencommissie van 30 december 2016.

4. Beoordeling

- 4.1 De Commissie stelt vast dat partijen in hun discussie niet het bepaalde in artikel 18 lid 1 Voorwaarden hebben betrokken. In artikel 18 lid 1 Voorwaarden is bepaald dat de Verzekering eindigt op de dag volgend op het verstrijken van de looptijd van de Verzekering. De looptijd van de Verzekering was 120 maanden. Consument noch Verzekeraar heeft zich op deze bepaling beroepen. De Commissie leidt hieruit af dat partijen in hun discussie ervan uit zijn gegaan dat nu Consument gedurende de looptijd van de Verzekering arbeidsongeschikt is geworden, de Voorwaarden van de Verzekering toepasselijk zijn gebleven zolang voor de Verzekeraar verplichtingen uit hoofde van de Verzekering voortvloeien. In het hierna volgende volgt de Commissie partijen hierin.
- 4.2 Voorop staat dat in artikel 18 lid 2 onder a Voorwaarden is bepaald dat de Verzekering eindigt op de dag waarop de hypotheekovereenkomst eindigt of vervallen is door betaling, uitkering, herfinanciering of anderszins. In het onderhavige geval staat niet ter discussie dat de Rabohypotheek in mei 2015 is afgelost en vervangen door de ING Hypotheek. De vraag die de Commissie moet beantwoorden is of daarmee ook de Verzekering is geëindigd. Naar het oordeel van de Commissie is dit niet het geval. Ter toelichting dient het volgende.
- 4.3 Met Verzekeraar kan worden aanvaard dat het bepaalde in artikel 18 lid 2 onder a Voorwaarden meebrengt dat de Verzekering eindigt op de dag waarop de hypotheekovereenkomst eindigt door aflossing als gevolg van herfinanciering. Verder kan met Verzekeraar worden aanvaard dat de inhoud van die bepaling bij zorgvuldige lezing ook voor Consument en - indien daarvan sprake is - zijn tussenpersoon voldoende duidelijk is.
- 4.4 In het onderhavige geval zijn partijen het er over eens dat sprake moet zijn van een hypotheekovereenkomst. Verzekeraar stelt dat hiermee de in mei 2005 gevestigde Rabohypotheek is bedoeld. Aangezien de Rabohypotheek in mei 2015 is afgelost en vervangen door de ING Hypotheek is volgens Verzekeraar sprake van herfinanciering en is de Verzekering op grond van het bepaalde in artikel 18 lid 2 onder a Voorwaarden geëindigd. Consument brengt hiertegenover in dat in de Voorwaarden niet wordt uitgegaan van een bepaalde hypotheek of van koppeling aan een bepaalde hypotheek. Naar zijn mening is wel sprake van een hypotheekovereenkomst, namelijk de ING Hypotheek.
- 4.5 Aangezien Verzekeraar een beroep doet op artikel 18 lid 2 onder a Voorwaarden, is het aan Verzekeraar te bewijzen dat waar in deze bepaling over “hypotheekovereenkomst” wordt gesproken daarmee de in mei 2005 gevestigde Rabohypotheek wordt bedoeld. Verzekeraar heeft in dit kader gewezen op artikel 1 onder j, 8, 12 (maximumdekking bij werkloosheid) en 18 van de Voorwaarden. Verder beroept Verzekeraar zich onder vermelding van het dossiernummer op de uitspraak van de Geschillencommissie van 30 december 2016. Ten slotte schrijft Verzekeraar in zijn verweerschrift het volgende: “Om deze verzekering te kunnen afsluiten moet men in het bezit zijn van een hypotheek. De verzekering is gekoppeld aan de hypotheek welke [naam Consument] heeft afgesloten in mei 2005.”

- 4.6 De Commissie stelt vast dat in de door Verzekeraar genoemde artikelen I onder j, 8, 12 (maximumdekking bij werkloosheid) en 18 Voorwaarden slechts in algemene termen over een hypotheek(overeenkomst) c.q. restant schuld wordt gesproken zonder dat duidelijk is dat hiermee wordt bedoeld op de Rabohypotheek of anderszins uit die artikelen een koppeling van de Verzekering aan de Rabohypotheek of een specifieke hypotheek kan worden afgeleid. Ook in de polis wordt de Rabohypotheek niet genoemd. Een koppeling tussen verzekering en hypothecaire geldlening werd wel aangenomen in de door Verzekeraar aangehaalde uitspraak van de Geschillencommissie van 30 december 2016 zodat in die uitspraak sprake was van een andere situatie en Verzekeraar zich niet op die uitspraak kan beroepen. Voor wat betreft de stelling van Verzekeraar in zijn verweerschrift dat om de verzekering te kunnen afsluiten men in het bezit moet zijn van een hypotheek wijst de Commissie er op dat uit de door Verzekeraar overgelegde uittreksels uit het kadaster blijkt dat de Rabohypotheek op 13 mei 2005 in het kadaster is ingeschreven terwijl de Verzekering volgens de polis is ingegaan op 1 september 2003.
- 4.7 Het voorgaande leidt tot de slotsom dat Verzekeraar niet aannemelijk heeft gemaakt dat sprake is van een koppeling tussen de Verzekering en de Rabohypotheek en dat waar in artikel 18 lid 2 onder a Voorwaarden wordt gesproken over “hypotheekovereenkomst” daaronder de Rabohypotheek moet worden verstaan. Hiervan uitgaande oordeelt de Commissie dat de lezing van Consument dat in de Voorwaarden niet wordt uitgegaan van een bepaalde hypotheek of van koppeling aan een bepaalde hypotheek en wél sprake is van een hypotheekovereenkomst, namelijk de ING Hypotheek, een *redelijke* lezing is. Dit brengt mee dat op grond van de contraproferentem-regel ex artikel 6:238 lid 2 BW in het midden kan blijven of dit de enig mogelijke lezing is of dat ook andere lezingen van het begrip “hypotheekovereenkomst” denkbaar zijn, nu op grond van genoemde wetsbepaling de voor Consument meest gunstige *redelijke* lezing prevaleert (vgl. Geschillencommissie 29 juli 2015, 2015, 225). Dit geldt eveneens voor de dekking van de in artikel 7 lid 3 Voorwaarden bedoelde uitkering waar wordt gesproken over de na het verstrijken van de maximale uitkeringsduur van 72 maanden “op dat moment bestaande netto-restant schuld”. Uit de definitie van “restant schuld” in artikel I onder j Voorwaarden valt immers evenmin af te leiden dat die betrekking heeft op de Rabohypotheek terwijl anderzijds vast staat dat na het verstrijken van de maximale uitkeringsduur van 72 maanden de ING Hypotheek nog niet was afgelost en uit dien hoofde nog wel een netto-restant schuld bestond .
- 4.8 Een en ander leidt tot de conclusie dat de Verzekering in stand is gebleven en Verzekeraar de nog resterende twaalf verzekerde maandtermijnen van ieder € 650,- vanaf de beëindiging van de Verzekering aan Consument had moeten vergoeden. De vordering zal aldus worden toegewezen dat Verzekeraar aan Consument alsnog de resterende twaalf verzekerde maandtermijnen van ieder € 650,- zal moeten vergoeden. Verzekeraar zal tevens gehouden worden tot betaling van de in artikel 7 lid 3 Voorwaarden bedoelde uitkering indien aan de op die uitkering betrekking hebbende voorwaarden is voldaan. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen derhalve onbesproken blijven.

5. Beslissing

De Commissie stelt bij wijze van bindend advies vast

- a. dat Verzekeraar de nog resterende twaalf verzekerde maandtermijnen van ieder € 650,- aan Consument vergoedt;
- b. dat Verzekeraar gehouden is tot betaling van de in artikel 7 lid 3 Voorwaarden bedoelde uitkering indien aan de op die uitkering betrekking hebbende voorwaarden is voldaan;
- c. dat een en ander moet plaatsvinden binnen een termijn van vier weken na de verzenddatum van dit bindend advies.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/consumenten/hoe-wordt-uw-klacht-behandeld.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 46 van het Reglement.